Knutpunkten

Svenska Jiujitsuförbundets Nyhetsblad

Nr 2 - 2026

Benny Ericsson 9 DAN

Innehållsförteckning

Ordförande har ordet_____2

Regionsläger Halmstad_____3

Riksläger Oslo _____4

Specialläger Seisin _____ 5

Riksindrottens vänner_____7

Sommarläger 2026 _____9

Mahito Ogho 85 år _____16

Veteranföreningen SHIAI_____18

Roslagens jiujitsuklubb _____19

Riksinstruktörens spalt _____21

Redaktionen består av:

Jonna Sjöberg, ansvarig utgivare

Jonas Borgström

Linnea Ytterlid, coordinator

Benny Ericsson

Johan Flakberg

Erik Lorinder

Marta Sibrecht, layout

Material skickas till:

linnea@ytterlid.se

Utgivningsdatum: 23-09-2026

OMSLAGSBILDEN

Foto: Johan Flakbeg

Ordförande har ordet

Tänker på förändring. Den kan komma plötsligt eller vara ett resultat av enträget arbete under ett helt liv. Förändringar kan var önskade eller drabbande. Globala, nationella eller individuella. Oavsett så, allt eftersom tiden går förändras allt. Det är oundvikligen så. Det kan vara motigt att leva med förändringar som inte är önskade, men acceptans ger förändringen mindre makt och individen större utrymme att styra sitt liv. Det gäller att ha koll på vad man kan påverka och inte, så man lägger sin energi på rätt saker. En sak är viktigare än andra och det är det budskap som Kurre gav i sin bok; ”Ge inte upp”. Man kan också säga; bara fortsätt. Det är de små valen i vardagen som i slutändan skapar framtiden eller de stora resultaten. Att vara tålmodig och ihärdig och fortsätta med det man bestämt sig för. Det skapar mening i livet. I vår tid är uthållighet och ihärdighet en bristvara. Det krävs snabba synliga resultat om inte engagemanget ska dala. Jag tror inte att man ska hålla i någonting på ett sätt så man fastnar. Allt behöver inte vara likadant på samma sätt, från år till år. Ibland behövs en justering i det man gör för att komma förbi hinder. Det är riktning och mål som är viktigt. Förändring kommer om man inte ger upp.

Ganso Kurt Durewall är ett bra exempel på både förändring och uthållighet. Han gick från att bli utsatt för våld som barn, använda våld själv, till att utforma ett självförsvar som inte möter våld med våld, utan i stället använda rörelse, balansbrytning och hänsyn. Det är en inre utveckling och ett beslutsamt idogt arbete som ligger bakom. Vetskapen att våld inte löser något utan snarare förstör för människan. Både för den som blir utsatt och för den som utsätter. Det är ett synsätt värt att kämpa för. Att träna jiujitsu är ett sätt att arbeta med sin egen utveckling. Både mentalt och kroppsligt. Det gäller att vara tålmodig både med sig själv och andra.

Vi mäter vår kunskap i bältesgrader. Först och främst för säkerhet men bälten inger också respekt.

Forts. sid. 16

Regionsläger 11 April i Halmstad

Lördagen den 11 april anordnades ett Regionsläger i Halmstad med inriktning på teknikträning inför kommande graderingar, au-waza för utvalda tekniker, försvar mot olika vapen samt situationsträning på olika angrepp både på stående och på marken.

Det var bra anslutning av tränande 36 st anmälda och de kom från många olika klubbar bland annat kom besökande från Falkenbergs Judoklubb-Jujitsu Kai (se reportaget nedan från Anders Bornäs).

De tränande fick på första passet råd och tips och detaljträning av utvalda tekniker av mig och jag han även med några nya spännande tekniker.
Sedan delades det upp i grupper där Johan och Bosse gjorde försvar mot olika knivangrepp och vapenangrepp och detta är något som vi behöver träna mycket på, man märker hur snabbt man tappar sitt skydd eller sin rörelse i en stressad situation.

Efter en välbehövlig rast och fika var det dags igen med två grupper med inriktning på teknikträning, situationsträning och markförsvar under ledning av Johan och Bosse, efter detta träningspass var det dags att byta instruktörer så då fick Johan och Bosse visa sina kunskaper i en ny grupp. Den högre gruppen fick lite extra utmaning av instruktörerna som visade på mer möjligheter och fler situationer.
Sista passet försökte jag knyta ihop säcken med en ökad förståelse med principer, teknikerna och situationerna.
Fantastiskt jobbat alla och vi ses snart på ett nytt läger.

Riksinstruktör
Benny Ericsson

Riksläger - Oslo 24-25 april 2026

Lägeret i Oslo helgen 24-25 april er nok ikke årets største läger, men vi tør påstå at ingen läger kan matche den fantastiske maten som Eva, en god venn av Magnhart, disket opp for engasjerte deltagere lørdag og søndag. Kombinert med dyktige instruktører fra eget forbund, og ikke minst vår venn Tor Martin fra Lillestrøm Kampsportklubb så ble det en innholdsrik og lærerik helg der tema var forsvar mot flere angripere, bruk av stav/paraply eller lignende i forsvar, tilpasset atemi og au-wasa.

Hovedinstruktører var:

Benny Eriksson, som alltid har noe nytt vi kan fokusere på au-wasa for utvalgte teknikker og kombinasjonsteknikker.

Bo Forsberg, med fokus på markteknikker i bevegelse og halvdistanse teknikker.

Thor Martin Møller, fra Lillestrøm kampsportklubb, men fokus på hvordan en stav/ spaserstokk eller paraply kan benyttes i selvforsvar.

Fra Lørdagens trening

-Lørdag var det kun deltagere fra vårt eget system, mye nyttig au-wasa med Benny og god intensitet med Bosse.

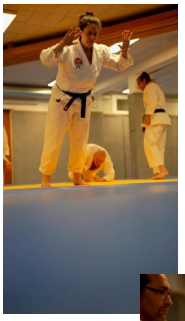
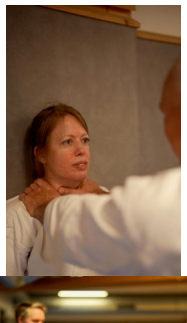
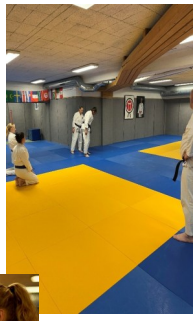

-Søndag hadde vi gjester fra Lillestrøm kampsportklubb. Thor Martin imponerte med stavteknikker og viste hvor nyttig en enkel spaserstokk kan være som selvforsvar.

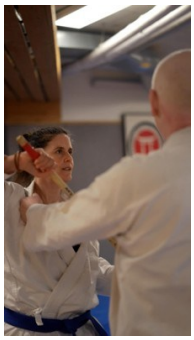
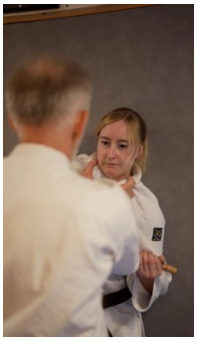

En spesiell takk rettes til de som tok turen til Oslo denne fine Aprilhelgen, både våre venner fra Sverige, og de fire som kom fra Lillestrøm kampsportklubb Søndag. Det gir en ekstra dimensjon når man trener med dyktige utøvere fra andre stilarter, kombinert med dyktige utøvere fra vårt eget system.

Specialläger hos Seisin i Halmstad

När Svenska Jiujitsuförbundet bjöd in till Specialläger för höggraderade den 9–10 maj 2026 låg fokus på rörelse och dynamik. Det blev en intensiv och mångfacetterad helg med både mental och teknisk utveckling.

Svenska Jiujitsuförbundets specialläger förläggs allt som oftast i Riksinstruktören Benny Ericssons hemstad; Halmstad. Även denna gång öppnade Jiujitsuklubben Seisin upp sina dörrar. Lokalen har en varm och inbjudande atmosfär där det kraftiga bjälklaget som lyfter upp taket ger en tidlös och rustik känsla. Under det här taket har människor samlats, träffats och tränat jiujitsu med varandra i närmare ett halvsekel och det är inte utan att man känner en närvaro och anda när man kliver in på mattan.

Lägret bjöd på ett mycket brett innehåll under ledning av några av landets skarpaste instruktörer; Riksinstruktören Benny Ericsson, Biträdande Riksinstruktören Olof Danielsson och Daninstruktörerna Johan Flakberg, Bo Forsberg och Erik Lorinder; alla med sin egen specialitet och vinkel. De olika passen bjöd på olika specialinriktningar såsom detaljträning/au-waza, jagande teknik/renzoku-waza, kombinationsteknik/renraku-waza och kontringsteknik/kaeshi-wasa.

Riksinstruktören Benny Ericsson och Biträdande Riksinstruktören Olof Danielsson visade generella viktiga moment inför helgrupp och mer specifik svartbältesträning för den Dangraderade gruppen. De avsatte också tid till nivåkontroller och feedback till dem som står på randen till nya högre bälten. Daninstruktören Johan Flakberg vägledde i försvar mot flera angripare och mot angrepp som riktas mot någon som fallit till marken. Bo och Erik visade i huvudsak tekniker som hör till blått och brunt bälte där de utgick ifrån försvar mot kontaktangrepp i både stående och liggande position samt undkommande ur knivangrepp i trängda lägen.

Alla vittnade om att helgen gick fort; alldeles för fort så många. Det händer något speciellt hos alla höggraderade när de får vara elever för en stund och ge sig själva en stund av förkovran och reflektion. Träningen blir energirik, snabb och distinkt. Det är knivskarp kontroll och precision på både motorik och teknik. Många åker i golvet utav både fartfyllda och våghalsiga tekniker och lika snabbt hoppar de upp igen för att hinna träna tio gånger till innan det klappas av för att ny teknik ska visas.

Erik Lorinder

Regional kamratträff med Riksidrottens Vänner

Onsdag den 15 april 2026
Lokal: Jiujitsuklubben Seisins klubblokal
Ljungbyvägen 40, Halmstad

Ämne: Information om Jiujitsuns ursprung och etablering i Sverige och hur den utvecklats till ett modernt självförsvarsystem

Göte Arvidsson hälsade deltagarna välkomna och lämnade sedan över till kvällens värdar Benny Ericsson och Christer Johansson.

Benny och Christer inleder med att berätta lite om Jiujitsuns historia och om olika kampsporter. Jiujitsun är dock ingen kampsport, och som näst intill saknar tävlingsmoment. Jiujitsu är ett renodlad självförsvarssystem. Du behöver inte använda dig inte av några tillbehör när du försvarar dig och du behöver inte använda sparkar och slag när du försvarar dig. Jiujitsu är japanska och betyder mjuk teknik (gå förbi och utnyttja angriparens kraft). En legendar inom Jiujitsun är Kurt Durewall (1924-2013) som skapade den moderna Jiujitsun.

Efter den allmänna informationen övergår Benny och Christer att berätta om sin egen klubb, som bildades år 1973. Klubben har flyttat runt i olika lokaler i Halmstad och bland annat hade de träning i Vallåsskolan. Vid skolans brand 1981 räddades mycket av klubbens utrustning, mattor med mera, genom en duktig räddningsaktion.

Föreningen har verksamhet för alla åldrar. Barn, Ungdomar, Vuxna, Kvinnor, Seniorer 65+ och medlemsantalet pendlar runt 100. Föreningen har flera utbildade instruktörer som kontinuerligt genomgår förbundets utbildningar. Ledarna har olika färger på sina bälten.

Därefter denna information om föreningen var det dags för praktiska övningar, som inleddes med en hälsning innan vi går in i träningslokalen. Vilket alltid inleder ett träningspass.
Mottot vid alla träningar är: Att med minsta nödvändiga kraft uppnå största möjliga effekt utan att orsaka skada eller smärta.
Vi fick prova på olika tekniker och då tänka på skydd, balans, förflyttning, bestämdhet, mjukhet och hänsyn. Den praktiska delen avslutades med att Christer och Benny visade olika falltekniker. Den praktiska delen avslutades också med en hälsning innan vi lämnade träningslokalen.

Vår träff avslutades med en kombinerad fika-och frågestund och många frågor fick sitt svar.

Ett stort tack till Benny och Christer.

Göte Arvidsson

BUDO-NORD
CLASSIC

Hos oss finns SJF-anpassade produkter med eget tryck och brodyr samt förbundets logo-brodyr.

BUDO-NORD ZANSHIN

Kvalitetsbomull förstärkt med en mindre del syntetiska fibrer ger tyget extra mjukhet, styrka och lättskötthet.

%

Kolla med din klubb om ni har egen klubbrabatt!

BUDO-NORD EMPI

Populär nybörjardräkt tillverkad i ett blandmaterial med hög bomullskänsla. Skön att träna i och enkel att tvätta och hålla fräsch.

BUDO-NORD KODOMO

Bomullstyg med jacka i traditionellt mönstrat judotyg. Bra krage för greppträning, byxa med resår och snörning i midjan. Förstärkningar vid knä och i armhåla.

BUDO-NORD SHOGUN

Dräkt i tålig bomullscanvas. Kraftig krage och rejäla förstärkningar. Byxa med brett och kraftigt resår i midjan samt dragsko.

BUDO & FITNESS

WWW.BUDOFITNESS.SE

Kihon på sommarlägret 2026

Med höga förväntningar och med humöret på topp begav sig en liten men naggande god skara Karlskronabor till Katrinebergs Folkhögskola för att delta på SJFs femtionde sommarläger.
Västkusten visade sig från sin finaste sida, och vi fick ett strålande väder med gassande sol och temperaturer på över 30 grader. Perfekt för att hålla sig inomhus och träna i tjocka bomullsdräkter, eller hur var det nu...
Nä, man ska inte klaga, men svettigt var det. Täta vätskepauser gjorde att träningen flöt (!) på bra ändå. Faktum är att försvar mot diverse olika handledsgrepp krävde ännu mindre kraft än vanligt - det var bara att glida ur!
Deltagarantalet var oväntat lågt (ca 20 barn och drygt 65 ungdomar och vuxna, om jag inte är felinformerad), men vi som var där fick uppleva ett kanonläger späckat med höjdpunkter (mer om det nedan). Ni som inte var där missade verkligen något!
Marja stod i ledet som vanligt, och kan skryta med att ha varit med på samtliga sommarläger. Mycket imponerande!
Det var också imponerande att vi hade en deltagare från Texas. Han berättade att han tränat många olika kampsporter (inklusive taekwondo i 25 år) och försvarsstilar, men att inget är som vår stil. Han lyfte bland annat upp "proportional" som något positivt, vilket var kul att höra.
Överlag skulle jag säga att träningspassen under lägret var väl avvägda och bjöd på en bra mix av angrepp, situationer och tekniker. Tiden gick fort, och vi hade väldigt roligt!
Höjdpunkterna då? Ja, tveklöst i topp är att Benny graderades till 9 Dan, rött bälte, som den första i förbundet att inneha den graden. Ett mycket fint och välförtjänt kvitto på hans stora och kontinuerliga engagemang i SJF. Ett rejält kramkalas följde, och vi tyckte oss nog ana att han var lite glansig i ögonen. Stort grattis Benny!
Men Dan-graderna tog inte slut där! Erik Lorinder och Bo Forsberg blev graderade till 6 Dan, vitt-rött bälte. Annika G Bernhardt blev graderad till 5 Dan och Jesper Helgesson till 4 Dan. Slutligen, Linnea Ytterlid blev graderad till 1 Dan. Stort grattis till alla!
I övrigt så var det väldigt roligt att få se en uppvisning av vår jiujitsu! Det har åtminstone jag inte varit med om innan (men jag har inte ens varit med på tio sommarläger). Snyggt utförd var den också!
Jag räknade till tre instruktörsutnämningar - en klubbinstruktör Tom Rikenberg, och en förbundsinstruktör Mikael Persson och en specialinstruktör Rune Sandnes (- vågar man gissa inom atemi?). Bra jobbat ALLA !
Lägret bjöd på ett boksläpp. Marja med flera har jobbat på en ny, utökad och svensk version av Ohgos judobok, som presenterades och fanns till försäljning.

Sammanfattningsvis ser Kihons gemensamma topplista ut såhär:

- Graderingen av alla "högdjur"
- Reaktionsslingan (bästa på ett tag!)
- Att få träna med en massa olika människor och grader
- Kvinnoträningen
- Fritt/fight: Tempoträning / stående-till-golv / okända angrepp
- Armlås
- Bra längd och variation på träningspassen

Slutligen, ett stort tack till JK Seisin för allt ni gör för att få sommarlägret att fungera. Ni är fantastiska!

Vid pennan,
Per Rovegård
Karlskrona
Jiujitsuklubb
Kihon

Sommarläger och Camp Dojo 2026

När sommarlovet är här och den ordinarie jiujitsuträningen har tagit paus i klubbarna, vad gör man då?

Jo, då åker man förstås på SJF Camp Dojo – ett sommarläger för ungdomar mellan 8 och 14 år, som i år hölls på Katrinebergs folkhögskola i Falkenberg.

Vid ankomsten checkade ungdomarna in och lämnade sin packning i dojon. Förväntan låg i luften när dräkterna kom på och deltagarna samlades på den stora mattan i idrottshallen.

Lägret inleddes med uppställning och välkomstord från SJF:s ordförande Jonna Sjöberg. Därefter tog Riksinstruktören Benny Ericsson vid och ledde en gemensam uppvärmning och träning för både ungdomar och vuxna.

Efter en välbehövlig paus delades deltagarna in i sina respektive grupper. Ungdomarna fick börja med lekar under Bosses ledning, vilket snabbt skapade både energi och gemenskap. Därefter fortsatte träningen med olika tekniker.

Under eftermiddagen fick ungdomarna dessutom prova på att träna utomhus på olika underlag, bland annat asfalt och gräs. Det blev en annorlunda och lärorik upplevelse som väckte blandade reaktioner. Några tyckte att det var riktigt roligt, medan andra mest lade märke till solen i ögonen, värmen, törsten och gräsfläckarna på de vita skorna.

På kvällen väntade korvgrillning och lekar.

Instruktörer och föräldrar hjälptes åt för att ordna allt praktiskt, och tillsammans skapades en trevlig och lyckad lägerkväll.

Fredagsmorgonen började återigen på mattan efter en natts sömn i dojon. Nu var det dags för reaktionsslingan, där Erik Lorinder och biträdande Riksinstruktören Olof Danielsson hade förberett en bana med olika angripare som ungdomarna skulle ta sig förbi.

Efter reaktionsslingan fortsatte förberedelserna inför uppvisningen, som senare skulle visas för föräldrar och övriga tränande vuxna. Ungdomarna tränade fokuserat och fick möjlighet att visa upp vad de hade tränat med under lägret.

När uppvisningen var genomförd samlades alla för avslutande uppställning. Benny Ericsson tog till orda och det årliga Shiai-stipendiet delades ut. I år tilldelades stipendiet Noel Maliqi från JK Seisin Halmstad och Selma Österman från Ki Gen Sen Roslagen.

Som avslutning fick alla ungdomar ta emot årets Camp Dojo-plakett av riksinstruktören Benny Ericsson. En efter en gick deltagarna fram och fick ett fint minne med sig hem från lägret.

Att åka på Camp Dojo och sommarläger är en unik upplevelse. Här får ungdomarna möjlighet att träna tillsammans med andra utövare, möta nya instruktörer och få både inspiration och nya perspektiv på jiujitsun. Det är just den gemenskapen och glädjen som gör Camp Dojo så speciellt.

Ha nu en riktigt skön sommar, så ses vi på mattan igen till hösten!

Annika G. Bernhardt, specialinstruktör JK Seisin

Camp Dojo

Jag älskar att åka på sommarläger eftersom att det känns som om man är på en semester med alla sina vänner.
En annan sak jag älskar med det, är att man kan träffa andra personer som delar intresset jiujitsu med dig.

Jag tycker maten smakar fantastiskt och om man letar noga kan man hitta burken med kakor om man vill ha efterrätt.
Träningen är bra balanserad mellan lek och träning, lagom av båda!
På kvällen när det är grillning så tycker jag att det är skönt att bara sitta där och grilla sina marshmallows och känna värmen från elden.
Kortfattat, är sommarlägret ett av årets höjdpunkter för mig.

/Filip Wennerholm, 2 mon blått bälte

För mig som förälder, är Sommarlägret synonymt med ett hopp upp i inlärningskurvan då barnen får många timmars träning och upprepning under roliga och välordnade former. Det är också roligt att se barnen få knyta nya vänskapsband och växa som individer med den spänning som övernattningen i dojon erbjuder. Ett härligt sommaräventyr som vi båda ser fram emot med stor förväntan! Barnen får prova på tekniker de inte sett innan, de får lära känna och träna för, instruktörer från andra klubbar - vilket i sig är enormt utvecklande och lärorikt. Även det att få känna att man är med i ett större sammanhang i sitt intresse för jiujitsun, att se att det finns andra klubbar och fler barn än "våra egna" som också gillar denna träning, är jättekul och det märks att barnen sträcker lite extra på sig vid uppställningen.
Jag känner mig trygg med det stora ansvar som alla instruktör tar för att dessa två dagar ska vara på bra och trygga som möjligt för barnen!
Jag som tidigare själv deltagit i Sommarlägret i flera år, ser också fram emot att träffa de vänner jag själv lärt känna där igenom åren. Så jag har egen erfarenhet av de vänskapsband som kan knytas och de speciella minnen som skapas när man åker iväg på läger.

/ Renata Wennerholm

Rolling With It: Rediscovering Swedish Jiujitsu at Summer Camp 2026

I hadn't expected it. Just back home in Texas after a trip to Alaska, I logged into Facebook to catch up on social media. A post caught my eye: "Last chance to book for the Jiujitsu Summer Camp 2026." Why not, I thought.

Fast forward a week, and I was stepping onto the mats at Vessigebro, Sweden. Dropping everything to attend an intensive overseas martial arts camp wasn't the most obvious choice. While I had practiced striking martial arts since age 10, I hadn't trained in jiujitsu since my days as an exchange student at the Stockholm School of Economics back in 1999. Yes, last century (actually, the last millennium too). I knew I would be rusty, and I was certainly a little bit older. My Swedish wasn't going to win any prizes either; about all I was good for was leading a round of the traditional drinking song, "Helan går." Fortunately, jiujitsu is highly visual. I knew I could count on my campmates to translate anything I missed. A quick phone call with my original instructor and friend, Erik Lorinder, helped me see what an amazing opportunity this was to reconnect with the Durewall system and its guiding principle: "To achieve maximum impact with minimum force, without causing pain or injury." I booked my flights, miraculously unearthed my original Budo Nord gi, and set out to join the Svenska Jiujitsuförbundet for its landmark 50th summer training camp.

Welcome to Vessigebro

From the moment a cheerful local bus driver dropped me off on the outskirts of Falkenberg in southwest Sweden, I knew the camp would be special. Rolling fields of ripening wheat framed the pretty campus of the Katrinebergs Folkhögskola, its striking red gymnasium glowing under the long summer evening sun. After checking into Birch House, I joined my fellow participants for dinner. We immediately bonded while unloading a truck to set up the hundreds of padded tatami mats that would be our home for the next four days. Afterward, we washed off the sweat by jumping into the cool waters of a nearby lake—the perfect antidote to my looming jet lag.

The next morning, training began in earnest. Walking across campus in the cool air, my heavy cotton gi felt familiar and comforting. In-

side the gym, we lined up by rank, with me far down the left among the valiant novices. We bowed in and got to work.

On the Mat: Six Hours a Day

Following warmups, black-belt instructors took turns leading us through techniques and partner uke drills. We honed our understanding of balance and leverage to control physical encounters. Being back on the mat was at once familiar and challenging.

Usually, you build a solid foundation over months of regular classes. Instead, I faced six hours of daily training. I quickly realized that while I was fit, I wasn't "jiujitsu fit." My body was unaccustomed to falling and getting up hundreds of times. Even though the training was exceptionally well-paced with regular breaks, I had to strike a balance between my enthusiasm and my physical limits. I recalled the Durewall principle—"without causing pain or injury"— and realized I needed to apply it to myself. The days quickly found a steady rhythm, combining rigorous training with vibrant conversation over communal meals. The stakes rose during weapon defense seminars.

Staring down the barrel of a replica gun, I felt my pulse elevate as decisiveness, speed, and technique were tested under simulated life-threatening pressure.

The Real-World Test

One evening, instructors set up a practical situational course around the dormitory complex. Students navigated a gauntlet of unpredictable, real-world scenarios. Two seemingly drunken guys fighting over a stolen bike—do you separate them or stay clear? A hooded man looming menacingly in a dimly lit hallway. Shouts and loud music erupting behind a locked door.

The course was brilliant because it introduced total uncertainty. Rather than reacting in pure 'combat mode,' we had to assess whether to run, intervene, or actively defend. Later, we watched video highlights of the situational course, which drove home invaluable lessons, along with some hearty laughs from the bloopers.

A Legacy Worth Joining

Before long, the 50th summer camp wrapped up. We were privileged to celebrate master Riksinstruktör Benny Ericsson's promotion to 9th dan, honoring a lifetime of teaching Swedish Jiujitsu. As we packed the tatami mats back into the truck, we said our warm goodbyes.

Whether you are looking to reconnect with jiujitsu like I did, or step onto the mat for the very first time, the Swedish Jiujitsu community and Summer Camp 2027 await.

See you there.

Bill Davis

50-årsjubileum med många höga graderingar

I Säffle 1976 startade en tradition för SJF att samlas under större delen av en vecka i slutet av juni för att helt ägna sig åt jiujitsuträning, socialt umgänge, förbundstester och återkommande firanden. Många skulle säga att det varit den årliga höjdpunkten av vår verksamhet. Katrinebergs Folkhögskola har sedan tidigt 90-tal varit vår uppskattade mötesplats, och många av oss har många trevliga minnen från tidigare sommarläger.

Den som har mest minnen är förstås Marja som har varit med på alla dessa läger. Vi passade denna gång på att fira stort på Sommarlägrets femtioårsdag, och fick även besök av vår andra stiftare, Göran och hans hustru, Yvonne, som bägge också har fina minnen från Säffle. Vår tidigare ordförande Christer Johansson berättade för oss på lördagskvällen om hur han som grönbälte med stor entusiasm deltog för 50 år sedan.

Den stora händelsen under vårt jubileumsläger var förstås graderingen av vår Riksinstruktör Benny Ericsson, till 9:e Dan rött bälte. Den graden har ingen tidigare innehaft inom SJF. Vår grundare Kurt Durewall graderades direkt från 8:e till 10:e graden på jullägret 1999. Förbundet markerade senare Kurts särställning genom att reservera graden 10:e Dan för honom. Det är ju Kurt som är upphovsmannen till vår jiujitsu. Han banade väg inom självförsvars- och budodjungeln, vände på varje planta, och skapade en modern jiujitsu som vilade på principer och inte byggde på tillfogandet av smärta eller skada. Man kan i flera avseenden

betrakta våra sex principer, skydd, balans, rörelse, bestämdhet, mjukhet och hänsyn, som de redskap Kurt lämnade efter till oss att förvalta.

Benny har varit vår Riksinstruktör sedan 2011 och har varit den som lett oss andra tränande i Kurts fotspår. Han har till fullo tillägnat sig dessa principer/redskap och har bevarat och nyskapat inom dess ramar. För denna högsta grad för Kurts efterföljare, ställdes inte bara krav på ett mycket omfattande djup och bredd av teknisk kunskap, bidragande var även de många lovvärda personliga egenskaper som Benny har. Särskilt bör nämnas en ödmjukhet inför ny kunskap, enastående drivkraft och inspirationsförmåga samt att han förkroppsligar många av de goda egenskaper vi uppskattar inom förbundet. Återigen ett stort grattis till Benny!

Som om detta inte vore nog graderades både Bo Forsberg och Erik Lorinder till 6:e Dan och fick byta till rödvita bälten. Bosse och Erik är bägge mycket uppskattade för allt de gör och har gjort för förbundet. Nu visade de också prov på sin stora skicklighet i jiujitsu, och vi gratulerar dem båda (!). Andra välkända och uppskattade personer som efter tester erhöll högre Dangrader var Annika Gerhardsson Bernhardt, 5:e Dan och Jesper Helgesson till 4:e Dan. Linnea Ytterlid som har en smittande entusiasm, på och utanför mattan, gjorde också ett starkt test och graderades till 1 Dan. Stort grattis till dem alla!

Vi hade också glädjen att få göra tre instruktörsutnämnanden. Rune Sandnes, som ju är en erfaren instruktör som lärt upp många duktiga efterföljare i Osloklubben, utnämndes till Specialinstruktör. Från samma klubb är Tom Rikenberg som utnämndes till Klubbinstruktör. Mikael Persson från Enköping utnämndes till Förbundsinstruktör. Härligt med väl förtjänta instruktörsgrader!

Med sommarhälsning
till er alla

Olof Danielsson

40 år med Jiujitsu

Allt började med en kram. ”Är det du som är Erik?” Den breda skånskan, leendet och den hårda men varma kramen fick mig att känna att jag hade kommit hem. Jag visste knappt vad jiujitsu var, men jag visste att jag ville fortsätta.

Året var 1986 och jag var 13 år. Hemma var det stormigt, men när jag följde med klasskamraterna Erik Klingenstierna och Mikael Ekenberg till träningen tog Gerhard Mörch Jensen emot mig med värme. Jag hade bara bilder från kung fu- och karatefilmer i huvudet, men träningen visade sig handla om något helt annat.

1995 muckade jag från lumpen, flyttade hemifrån och sökte en klubb i Stockholm. Efter några besök gick jag in på Stockholms Jiujitsuklubb vid Odenplan. Jag möttes av värme redan i dörren, och Gerhards ord fick avgöra. Det blev en lyckoträff.

Där upptäckte jag att graderingar och uttryck kunde betyda olika saker i olika klubbar. Trots nio års träning var jag fortfarande gulbälte. Jag fick börja om, slipa bort hårdhet och förstå Durewall-Jiujitsuns hållning, mjukhet och sparsamma kraft.

Därefter tränade jag nästan varje kväll och fördjupade mig i Durewall-Jiujitsu. Jag tränade också aikido för att utveckla rörelse, mjukhet och balans. Steg för steg blev träningen inte bara något jag gjorde, utan en riktning i livet.

2003 kom jag in på Polishögskolan och startade Roslagens Jiujitsuklubb Ki Gen Sen. Att driva en klubb i Österåker känns som att sluta en cirkel. Med Gerhards ord i minnet får jag hjälpa barn, unga och vuxna att tro på sig själva. I dag är vi över hundra medlemmar och ser fram emot klubbens 25-årsjubileum 2028.

“Jag är inte lätt att befalla, men när jag har valt min sida står jag kvar när andra redan har gått hem.”

All träning har lärt mig mycket om vem jag är. Jag kan uppfattas som trotsig och svårstyrd, men under ytan finns en stark och konsekvent lojalitet. Gerhard lärde mig att lojalitet inte handlar om lydnad, utan om principer, ansvar och att stå kvar när man har gett sitt ord.

År 2026 är ett jubileumsår. Jag har tränat jiujitsu i 40 år och förärats graden 6 Dan. Det är också 25 år sedan jag fick svart bälte och tio år sedan jag fick 5 Dan.

Tiden har gått fort, och jag känner fortfarande att jag försöker hitta rätt i Durewall-Jiujitsu. Samtidigt ser jag med tacksamhet på allt jiujitsu har gett mig: min familj, mina vänner och en livsriktning.

Gerhard Mörch Jensen och Kurt Durewall, ni är båda borta och jag saknar er. Ni kom till mig i olika faser av livet och betydde oerhört mycket.

Gerhard tog mig genom en brokig ungdomstid. Kurt lärde mig att växa som vuxen och visade styrkan i det mjuka. Min önskan är att få vara för andra det ni var för mig: någon som lyssnar och vägleder.

Efter graderingen till 6 Dan känns det som om jag har nått en milstolpe. Eden vid Gerhards grav har burit mig hit, och nu börjar en ny fas av kontemplation, fördjupning och förkovran. Känslan bekräftades när Riksinstruktören Benny Ericsson gratulerade mig med en ovanligt fast, varm och omhändertagande kram.

Erik Lorinder 6 Dan Jiujitsu

Svenska Jiujitsuförbundet

Roslagens Jiujitsuklubb Ki Gen Sen

En budo resa

Började min Budo resa i Trollhättan Judoklubb 1973-74, fortfarande med mitt finska medborgarskap och mitt finska namn Pasi, på bilden min bror Esa till vänster och min syster Merja. Vi älskade Judo och fick användning för det när vi bytte till Orientering, med rullningar och falltekniker i skogen. Nästa kontakt med Budo var med Karate i Göteborg för Shingo Ohgami 1982, en äkta Samuraj. Tyvärr så skadade jag stortån när jag övade för motorcykel kortet, så det blev bara 4 månader och vitt bälte.

Nästa kontakt var hösten 1982 på Teatergatan med närstrids helgkurs som det var öppen anmälan till för anställda militärer. På kursen mötte jag första gången Kurt Durewall och Kapten Jens Ramhöj K3, samt många fler som som jag lärde känna senare i försvaret och inom Jiujitsu. Många starka intryck och en längtan att lära mig mer.

Studerade 1986-88 på Högskolan i Halmstad, såg en reklamskylt om Jiujitsu träning på Seisin hösten 1987, tränade 1.5 år för Christer Johansson, Benny Ericsson mfl, kvalitets träning. Efter nedläggningen av Bohusläns Regemente I17, flyttade jag 1990 till Göteborg för tjänstgöring på Göta Luftvärnsregemente. Gick 1992 polisens instruktörskurs för att utbilda Skyddsvakter i gripande tekniker mm. Insåg att en vecka aldrig skulle räcka när man möter värnpliktiga soldater som skulle testa alla instruktörer, vilket senare instruktörer fick känna på, som slutade direkt att undervisa när de åkte på stryk. Började träna igen Jiujitsu hösten 1992 på Jiujitsuklubben Kano och har aldrig slutat träna sedan dess. Tränade på Stockholms Jiujitsuklubb hösten 1993 och instruerade där senare 2018-23 5.5 år. Regementet flyttades 1994 till Halmstad och började träna återigen på Jiujitsuklubben Seisin. Blev samma höst som blåbälte klubbinstruktör. Har lärt mig mycket från Svenska Jiujitsuförbundets Instruktörsutbildningar, som jag hade nytta av i försvaret. Tog första Dan Svartbälte 1999, samma läger Kurt Durewall graderades till 10 Dan Durewall Jiujitsu, en mäktig oförglömlig upplevelse. Hjälpte Kurt och Marja med Jiujitsu böckerna 3-6 vid sidan av mitt jobb som Insatschef på Garnisonen i Halmstad.

2003 infördes enhetlig Närkamp utbildning i försvaret och gick en 3 veckors kurs på Markstridsskolan MSS. Gick 6 repetitions kurser på 1 vecka, samt civila kurser mm, för att bli examinator i närkamp vilket jag blev 2012. 2013 gjordes närkampen om för att följa samma system som amerikanska armén, gjorde om examinator kursen 2013 under 7 veckor och var kurschef på flera instruktörskurser, även andra regementen.

Graderades till 6 Dan på sommarlägret 2022, samma grad Kurt hade när jag första gången tränade för honom bl.a. på sommarlägret i Grannäs utanför Jönköping 1988, bild finns på JK Seisin museum, jag då 4 Kyu lyssnande på Kurt. Ett stort ögonblick i mitt Budo liv. Det som hållit mig kvar att fortsätta träna sammantaget från 1973 i 38 år är att man aldrig slutar att lära sig mer och glädjen att lära ut det som Kurt Durewall skapade för oss att förvalta, ett ovärderligt arv av kunskaper inom självförsvar och arbetslivet.

Johan Flakberg 6 Dan Durewall Jiujitsu

”Jag lär mig snabbt”

Resan började 1988 efter lumpen. Inledningsvis fanns det två personer som fick mig dit jag är idag, Kent Rehnström och Christer Johansson. Kenta och jag gjorde militärtjänst tillsammans och i samtal kom vi in på kampsport, budo och jiujitsu.
”Du får komma ner på klubben och testa” tyckte han.
Sagt och gjort, jag drog ner till klubben på Bohusgatan. Där mötte Christer mig och han lät mig veta att han var tveksam då det hade gått för långt in på terminen. ”Jag lär mig snabbt” sa jag, men föga anade jag då…
Dessa två beslut – att jag kom ner till klubben och att Christer lät mig börja – kan tyckas små men har avgjort livets väg och utan dem hade jag inte varit där jag är idag.

1991, på ett sommarläger i Gransnäs, tog jag mina första darrande steg till klubbaspirant. Fritz Schubert, en av utbildarna och som blev en god vän, gav mig som första uppgift att prata i 90 sekunder om valfritt ämne inför alla vid grillplatsen. Tack Fritz för allt!

Sedan har vi Jens Ramhöjd, den hårdhudade, militäriska och disciplinerade mannen som formade och lärde oss att säga exakt rätt ord när vi stod framför gruppen. Varje gång jag undervisar och säger ”Genom att du gör…” tänker jag på dig. Tack Jens!

Sedan start och sedan jag gick upp för mitt svarta bälte 1997, har strävan att bli bättre hela tiden inspirerat mig att fortsätta med jiujitsun. Att leta efter de små detaljerna som gör tekniken bättre, har alltid varit min drivkraft.
Nu, tjugonio år senare, har jag fått rött-vitt bälte. Jiujitsun är en stor och viktig del av mitt liv och jag tröttnar aldrig på att se stoltheten i en deltagares ögon när de klarat en utmaning. Särskilt värdefullt är undervisningen för alla barn och ungdomar som skett genom åren. Att få leka, busa och se er genuina glädje betyder mycket för mig där jag är idag.

Varmt tack till alla berörda som hjälpt mig på vägen framåt.

Bo Forsberg

Mahito Ohgo 85 år

Under våren fyllde den japanske judomästaren Mahito Ohgo 85 år. Shiai gratulerar på högtidsdagen och önskar sin hedersmedlem allt gott inför kommande år.

Shiai vill också passa på att lyfta fram det arbete som Ohgo gjorde när han skrev sin bok om judometodik i slutet av 1960-talet. Det är den boken som publicerades på svenska i juni i år.

Forts. Från sid. 2

I början är det många gånger mästargraden, det svarta bältet, som är målet. När det är uppnått, inser de som inte känner sig klara, att de bara nosat på kompetensens väg i jiujitsu. Jiujitsuträningen blir av det skälet aldrig färdig. Det finns alltid angrepp på nya sätt eller försvar i ny riktning att utforska. Möjligheten att slipa på rörelser och försvar så att de inte bara fungerar, utan också gör det, mjukt, hänsynsfullt och med minsta möjliga kraftinsats. Det är jiujitsu och det är vackert.

När det gäller samhällsutvecklingen noterar jag att det äntligen tagits fram en nollvision för våld emot barn. Inte en dag förtidigt enligt mig. Det har också införts en ny straffbestämmelse för psykiskt våld i Brottsbalken. Det ska bli spännande att följa vad det blir för förändringar av detta.

Jonna Sjöberg

Omvärldsbevakning

Nollvision för våld emot barn
Regeringen har beslutat om en nationell strategi fö r att förebygga och bekämpa våld mot barn. Strategins övergripande mål är att varje barn ska ha en uppväxt fri från våld, kränkningar och övergrepp. Det innebär att en nollvision som ska genomsyra arbetet mot våld mot barn för första gången finns på plats. Strategin har fyra konkreta delmål: att våld mot barn ska förebyggas, att barns våldsutsatthet ska upptäckas, att barn ska få det skydd och stöd de har rätt till samt tillgång till den behandling de har behov av och att barnets rättigheter i brottmålsprocessen ska tillgodoses. Strategin ska leda till att minska förekomsten och konsekvenserna av våld mot barn genom samordning och uppföljning. Ingen ska kunna säga att det inte var deras bord när ett barn for illa nu finns en tydlig riktning för myndigheter, skola och socialtjänst att arbeta efter samma mål.

En uppväxt fri från våld - Nationell strategi för att förebygga och bekämpa våld mot barn - Regeringen.se

Ny straffbestämmelse för psykiskt våld

Psykiskt våld förekommer ofta som en del av mäns våld mot kvinnor, våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck. Det är också vanligt i ungas parrelationer, och våldet har ofta digitala dimensioner. Psykiskt våld består ofta av mindre kränkningar som var för sig inte är brottsliga, men som tillsammans kan orsaka stort lidande för den drabbade. Regeringen har därför infört en ny straffbestämmelse som tar sikte på detta problem.

Lagändringen som trädde i kraft 1 juli innebär att det blir brottsligt att upprepat utsätta någon annan för kränkningar i form av förolämpningar, otillbörliga hot, otillbörligt tvång och otillbörlig övervakning. Även otillbörlig varaktig övervakning, exempelvis via mobilappar eller GPS-sändare, omfattas. Det krävs att kränkningarna tillsammans ska ha varit ägnade att allvarligt skada självkänslan hos den utsatta. Straffet föreslås vara fängelse i högst fyra år.

Brottsbalk (1962:700) (BrB) | Lagen.nu

Den japanska judomästaren
Mahito Ohgos bok

JUDO Grunder - Metodik

finns nu på svenska

Boken gavs ut första gången 1972 och då på tyska. Efter ett gediget arbete med inskanning och bearbetning av de över 50 år gamla bilderna, översättning från tyska och layoutbearbetning finns den nu till försäljning.

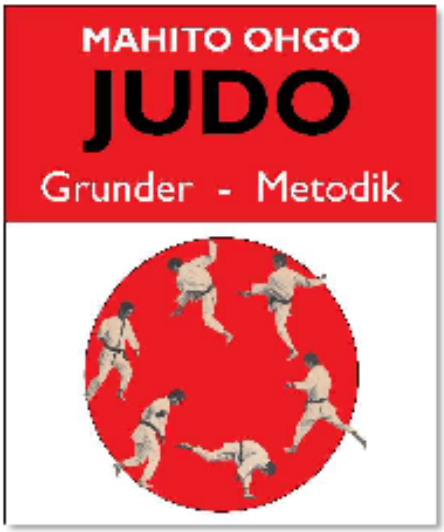

Storlek 21 x 26 cm,
inbunden med 206 sidor

Pris 380:- inkl moms

Eventuell frakt tillkommer.

Välkommen att beställa!

För mer information och beställningar

www.kurtdurewall.com
0703 – 200 701
PG 4263 29-9

marja@kurtdurewall.com
Engelbrektsgatan 48
411 39 Göteborg

Veteranföreningen SHIAI

Christer Isaksson 70 år

Shiai gratulerar Christer Isaksson, som fyllde 70 år den 21 april. Christer var aktiv i Ängelholms Jiujitsuklubb under många år både som tränande och uppskattad instruktör.

Göran Celander 75 år

Stiftaren Göran Celander fyllde under juni 75 år. Göran började träna judo för Kurt Durewall på Redbergsgården under slutet av 60-talet. Tillsammans med Christian Knoop och Stellan Holst (när Stellan var i Sverige) var Göran i många år huvudinstruktör för den judoträning som i SJFs regi genomfördes på Teatergatan i Göteborg. Parallellt med judoträningen blev det även alltmer fokus på jiujitsun. Utöver egen träning arbetade Göran främst med att som utbildningsledare utveckla instruktörsutbildningen och arbeta fram de första versionerna av vårt instruktörskompendium. På SJFs läger höll Göran tillsammans med Fritz Schubert i den praktiska utbildningen av våra instruktörer.

Göran arbetade tillsammans med Kurt Durewall, Fritz Schubert och Marja Durewall Nilson även med den övergripande utvecklingen av SJF och vår verksamhet.

Som stiftare har Göran idag tillsammans med stiftaren och arbetsmyran Marja, främst fokus på att följa SJFs verksamhet och långsiktiga utveckling.

Stellan Holst – In Memoriam

Det var med stor överraskning och sorg som jag nyligen mottog beskedet att min vän och träningskamrat Stellan Holst hastigt gått bort. Vi kom att bli goda vänner när vi i flera års tid tränade och instruerade i judo på det som då var Göteborgs Judo och Jiujitsu Skola där vi hade Kurt Durewall som vår instruktör och mentor. Judo var inte huvudinriktningen för skolan utan det handlade om SJF Jiujitsu. Samtidigt ville Kurre inte helt släppa judon som han upplevde var nära besläktad med jiujitsun. Han hade själv tidigt varit med i judons uppbyggnad i Sverige och också startat upp ett antal judoklubbar. Skolan tränade därför motionsjudo inom ramen för SJF och tog fram graderingsbestämmelser och instruktörsutbildning på samma sätt som för jiujitsun.

Stellan startade sin judobana i unga år och skördade fina tävlingsframgångar som junior. Han fick tidigt ett intresse för Japan och japansk kultur och studerade till och med japanska innan han begav sig på resa dit och in på vad som skulle bli en livslång relation. Där träffade han sin blivande fru Kinue, skaffade arbete och bildade familj. Det är beundransvärt att som västerlänning flytta in i ett heljapanskt samhälle och finna sig till rätta, men Stellan var en frimodig själ och såg i första hand möjligheter och inte motgångar. Att bo och arbeta i Japan var inte enbart en dans på rosor med svenskt medborgarskap utan han tvingades att med jämna mellanrum resa till Sydkorea för att kunna behålla uppehålls- och arbetstillstånd.

Stellan kom med jämna mellanrum på besök till Sverige och familjen tillbringade också en längre period här då han kom att träna och instruera i judo på Teatergatan i Göteborg tillsammans med mig och Christian von Knoop. Med sin, åtminstone i mina och Christians ögon, flytande japanska var han till stor hjälp när det gällde att förklara hur alla japanska ord skulle uttalas. Stellan var också den glade och goa i gänget. Alltid ett leende på läpparna och vänliga ord till sin omgivning. Han var också en mycket omtyckt uke men sin mjuka följsamhet och lysande fallteknik.

Det konstaterade bland annat Mahito Ohgo som i sin bok ”Judo. Grundlagen und Methodik”, använde Stellan som uke i samtliga bilder i boken. Det blev ett antal fall…! *(Boken är nu översatt till svenska och helt nyutkommen. Tillgänglig via SJF.)*

Både Christian och jag var däremot mindre tilltalade av Stellans effektiva seoi nage som dök upp som en blixt när man släppte lite på vaksamheten. Tillsammans kom vi tre under flera år att bli ett gäng som trivdes mycket bra tillsammans och kompletterade varandra både på mattan och i våra personligheter.

Stellan var en person som det var lätt att tycka om och beundra. Alltid positiv och mycket kunnig när det gällde Japan och det japanska. Han fick mig att köpa ett go-spel från Japan (kan inte säga att jag blev särskilt duktig på det, men…) och visade även att han och familjen behöll en del japanska vanor även när de bodde i Sverige. Under en period när de bodde i Björkekärr i Göteborg, var Stellan och jag regelbundet ute och sprang tidigt på morgonen i Skatås motionsområde. Efteråt gick vi till familjens bostad för att dricka te och varva ner. Då satt man på traditionellt sätt på golvet vid ett lågt japanskt bord. Kändes både främmande och rätt för en person med min svenska bakgrund.

Efter ett fyrtiotal år i Japan flyttade Stellan och hans fru tillbaka till Sverige eftersom de tre barnen nu var vuxna och hade bosatt sig här. De fortsatte då att bidra till spridningen av japansk kultur, bl a i form av att uppträda med en bildteater, Kamishibai.

Åren gick och Stellan och jag träffades endast vid enstaka tillfällen. Framför allt i samband SJF-högtidligheter. Trots det var det aldrig svårt att återknyta kontakten med honom. Bara att fortsätta som tidigare!

Stellan – jag minns dig med värme och glädje. Nu är du borta så vi kan inte träffas mer, men minnet av dig försvinner inte. Tack för allt du gav och för den tid vi fick tillsammans.

Göran Celander

Stiftare i SJF, Ordförande i Veteranföreningen SHIAI

Roslagens Jiujitsuklubb och en vår full av aktiviteter

Vårterminen har bjudit på mycket aktivitet för Roslagens Jiujitsuklubb Ki Gen Sen. Förutom de vanliga träningspassen har klubben synts på flera håll i Åkersberga, både bland barn, familjer och nyfikna besökare. Det har blivit en vår med mycket träning, många möten och flera tillfällen att visa vad jiujitsu kan vara.

Den 30 maj blev en ovanligt händelserik dag. Under Centrumfestivalen i Åkersberga Centrum fanns Roslagens Jiujitsuklubb på plats när centrumet fylldes av aktiviteter för hela familjen. Mitt bland pyssel, musik, parkour och pingis fick även jiujitsun ta plats. Genom uppvisningarna kunde klubben visa upp sin verksamhet för många som kanske inte annars hade hittat till träningslokalen.

Samma dag arrangerades också ett barnläger i klubben tillsammans med barn från Stockholms Jiujitsuklubb och deras instruktör Bartosz Górka. Det blev en fin dag på mattan, där barnen fick träna med nya kompisar och känna att jiujitsugemenskapen sträcker sig längre än den egna klubben. Efter träningen fortsatte dagen på Domarudden, där barn och föräldrar samlades för bad och korvgrillning. Det blev ett enkelt och uppskattat avslut på en dag som innehöll både träning, skratt och gemenskap.

Den 3 juni var det dags igen, den här gången på Fredsborgskolans familjefest. Klubben medverkade med uppvisningar och prova-på, vilket gav barn och föräldrar möjlighet att både titta och själva testa. För många blev det kanske ett första möte med jiujitsu, och ett sätt att upptäcka att träningen handlar lika mycket om respekt, trygghet och rörelseglädje som om teknik.

När man ser tillbaka på våren är det tydligt att klubbens verksamhet inte bara sker på den egna mattan. Genom läger, uppvisningar och prova-på-tillfällen har Roslagens Jiujitsuklubb Ki Gen Sen fått möta barn, föräldrar och andra föreningar i flera olika sammanhang. Det är ofta just sådana möten som gör att fler vågar prova, stanna kvar och bli en del av gemenskapen.

Våren gav klubben många fina minnen att ta med sig vidare. Dessutom representerades Roslagens Jiujitsuklubb väl på Svenska Jiujitsuförbundets årliga sommarläger på Katrinebergs folkhögskola i Vessigebro. Det blev ännu ett kvitto på det stora engagemang som finns i klubben, både bland barn, vuxna och instruktörer.

Erik Lorinder

Roslagens Jiujitsuklubb

Riksinstruktörens spalt

9 Dan

Benny Ericsson

Tänk vad tiden går. Jag kommer fortfarande ihåg när jag och min bror skulle prova på jiujitsu i Halmstad på Vallåsskolan i ett skyddsrum som kommunen hyrde ut och där hade JK Seisin sin träning tre gånger i veckan. Vi som tränade fick lägga ut och ta in mattorna vid varje träningstillfälle så det blev många gånger vi flyttade dessa mattor.

Samtidigt så gjorde det att vi blev ett gott gäng som hjälptes åt och jag glömmer aldrig när vi tränade på lördagar då vi efter två timmars träning körde till OK Motellet och fikade och åt glass, det gjorde också att gemenskap och kamratskap byggdes upp på ett bra sätt. Sedan var det alla läger som skapade möjligheter att utvecklas ytterligare på och där var det Christer Johansson och Bosse Wiktoren som drog med oss på dessa läger, jag tror också att detta har varit en av anledning till att jag har fortsatt i alla år. En ytterligare anledning var att jag fick hjälpa till att instruera och hjälpa andra träningsgrupper på klubben och att jag fick möjlighet att gå SJFs instruktörsutbildning. Det gjorde att jag fick hjälp på vägen att instruera och leda träningsgrupperna. Denna utbildning har i alla år haft en hög kvalitet och gjort att SJF instruktörer ligger på en professionell nivå som ledare och lärare.

När jag var på mitt första Riksläger, det var julläger i Göteborg 1978, fick jag träffa Kurre och andra duktiga instruktörer och jag blev mer taggad att träna och vilja lära sig mer om jiujitsun. Kurre med sin kunskap om små detaljer och med ett perfekt utfört försvar sporrade många av oss elever att vilja försöka bli lika bra som honom. Så när jag fick det svarta bältet 1985 hade jag kommit en bit på vägen. Tänk så många instruktörer jag har haft under dessa år och som har delat sin kunskap till oss elever, det har gjort att man vill träna och lära sig mer jiujitsu.

Det har blivit många läger under åren och många sommarläger, totalt 45 st har jag varit med på, allt från Teatergatan till Gransnäs, Ängelholm och nu Katrineberg de senaste åren.

Det är många minnen och jag glömmer t ex inte när jag fick vara med Kurre på ett ”High Standardläger” som instruktör där vi hade träningen under åtskilliga timmar dag som natt och det var bara jag och Kurre som visste vad tiden var på dygnet. Det var intensivt med många tekniker (ca 1000 st) och specialträningsmoment som skulle övas men så roligt och lärorikt det var. Så skulle jag försöka räkna ut hur många timmar jag har spenderat på jiujitsumattan så är det säkert flera tusen som jag har tillbringat i dojon.

En milstolpe i min jiujitsuträning var när jag blev graderad till 6 Dan rött/vitt bälte 2004. Det var ett stort steg för mig, det var bara Kurre som innehaft denna grad tidigare så det var väldigt stort för mig att få bära denna grad.

Men samtidigt så kände jag att jag ville utvecklas och lära mig mycket mer, för det tar aldrig slut och man kan alltid bli bättre och det finns så mycket mer att lära sig. Jag märker t ex nu att jag utvecklar och tar fram nya tekniker och det som stimulerar min fortsatta träning är att jag kan och vill förmedla min kunskap till eleverna och de blir så tacksamma när de märker vilken skillnad det blir i en teknik när de får rätt vägledning. Jag hoppas att jag även kan inspirera andra till att träna ihärdigt och utvecklas inom jiujitsun.

Att bli graderad till 9 Dan, denna Mästargrad i Svenska Jiujitsuförbundet, är en stor ära och inte trodde jag att jag skulle kunna gå så här långt när jag började min jiujitsuträning 1978, alltså för 48 år sedan.

Ett stort tack till alla som har gratulerat mig och med respekt har hedrat mig för mitt arbete och min vilja att föra Svenska Jiujitsuförbundet Durewallsystemet vidare och utveckla systemet framåt. Jag ser bara möjligheter med vår jiujitsu och våra principer och som Kurre sa ”Ge Inte Upp”.

Benny Ericsson

Riksinstruktör

Svenska Jiujitsuförbundet